

Zgodba650besed.nm

»To mesto, na okljuku Krke, kjer perice v čisti zeleni vodi pod starim mostom v senci 100 let starih dreves perejo perilo,« je razmišljal Rudolf, »to mesto bo nosilo moje ime.«

Dal je naročiti dragoceni pergament, narisati grb in sešiti zastavo. Modre krvi, kot je bil, je želel iz kmetov in trgovcev narediti meščane. Gorjanske bajke o škrtih in strašljivi mož Brbuč bodo ostali v pravljicnih sobah src ljudi. Čas je za čisto poseben rojstni dan, 650 let Novega mesta!

Črni konji so pripeljali razkošno kočijo Rudolfa čez most, kjer danes stoji Kandijski. V zvoniku cerkve je pozvonilo. Moje mesto bo potrebovalo večjo cerkev, morda celo dve in samostan. V mislih mu vznikne podoba ogromnega kamnitega Kapitlja, ponosnega stražarja nad mestnim obzidjem. Čuval bo dragoceno gradivo, stare tiske, papiruse, rokopise in glinene tablice, ki jih bodo ob frančiškanski cerkvi v samostanu hranili skrbni menihi. Ob nevarnostih bo z zvonika moč hitro uzreti kres in dimne signale. Ne gre za prizor iz pravljic o čarovnicah in piratih, pač pa napoved, da bo za svobodo doma potreben herojski boj!

Rudolf je videl še mnogo dlje...

Skromna kmečka bivališča bodo zamenjale meščanske hiše, tako posebne, da jih bodo nekoč preudarni gospodje

spomeniško zaščitili. Steklene jagode v bronastih situlah, globoko pod mestnimi njivami, pa se bodo nečakano še dolgo spraševale, ali bo mar res moral priti **Superman**, da jih bodo končno odkrili in jih iz blata odnesli v **Dolenjski muzej**.

Otroci bodo na **rečnem bregu** lovili ribe in rake, spuščali **ladjice** ter **plavali do jeza**. Če pa bodo v **vodi** zagledali **kačo**, bodo splezali na **drevesa**, mogočne **vrbe**, v upanju, da jih bodo z **vesli** pregnali **ribiči** na **čolnih** in **splavih**.

Ko bodo **mlini** in **žage** ob nedeljah ali **poplavah** utihnili, se bodo prikazali **bobri**. Ob sončnih dnevih bodo gospe, po obilnem kosilu v **mestni gostilni**, odšle na sprehod po **Julijinem** ali **Župančičevem sprehajališču**. Krmile bodo **race** in **labode**. Zvečer pa jih bodo gospodje odpeljali v **gledališče** ali na **otok**, kjer, kot iz **pravljice** vzeti, stoji **grad Otočec**. Tam bodo sramežljivo zlezle v **volnene kopalke** in na **kopališču** v **dolini reke Krke** uživale v **prijetnem počutju**, **druženju** in **igranju** z otroki. Čutile bodo **izvir večne mladosti**, vedoč, da je njihova **reka prijazna** in rada sprejme radovedne **kopalce** na svojih **bregovih**, ko mirno **teče** do **sotočja**.

Otroci bodo prekmalu pozabili na otroške igrice in sedli v šolske klopi. Odraščajoče jih bodo v **labirint** učenja in znanja zvalili učitelji **Gimnazije Novo mesto**, **knjižnica** pa jih bo iz **trgovin** in **kavarn** vabila med knjige. **Zemljevid knjižnih polic** bodo **knjižničarji** spremenili v **rotovž** znanja, **branje** pa bo v njihova srca risalo **slike**, jih bogatilo, da bodo iz njihovih vrst izstopali **junaki**. Njihova dela bodo še stoletja igrali v glasbeni šoli **Marjana Kozine**, **slike** pa občudovali na razstavah v

Galeriji Božidarja Jakca. Ko pa bo kateremu, na **granitnih kockah** ulic **starega mestnega jedra**, pod oknom njegovemu srcu nedosegljive **pesniške muze Julije**, pijanemu od **ljubezni** ali **cvička**, zastal korak, bo morda ob **vodnjaku** vzneseno iz spomina priklical pesem Na trgu **Dragotina Ketteja**.

Ragov log bo slišal mnoge vzdihe **ljubezni**. Kako bi se **Janez Trdina** posmehnil vasovalcem, ki kupujejo samo v **cvetličarni**, ko pa je vendar tudi v **knjigarni** lahko **zlatarna**. Ljubezen dovoli, da Vinko vzame v roke **Lojzetovo harmoniko**, drugi recitirajo kakšno kozmično **Jarčevo**, drago odpeljejo na **Marof** ali morda objavijo izjavo ljubezni v **Dolenjskem listu**.

Rudolf bi na tržnici gotovo izbral sočna jabolka, a ko **sončna ura** poleti odbije dvanajst, bi vsakemu; **županu, direktorjem**, celo **Petru Panu, Tintinu, Rdeči kapici, Piki Nogavički** pa tudi **Mačku Muriju** teknil **sladoled** na **terasi** mestne čajarne.

Mesto bo poslalo **Leona Štuklja** na **Olimpijske igre**, vsako leto podelilo celo jato **Mavričnih ribic**, **prekolesarilo** vse skrite poti, imelo **potujočo knjižnico** in **kip** v obliki tablete.

Arkade bodo ohranjale arhitekturno **dediščino**, **Muzejski vrtovi** bodo slavili glasbo, Jazinty bo začaral poletne noči...

Ponosen bi bil nanj!

In z veseljem bi si zamrmral: **Grem domov v Novo mesto!**